

man have de „blandede Sager“ af Vejen. Saa længe Kirken er sammenblandet med Staten i et saa vigtigt Forhold som Ægteskabets Indgaaelse, saa længe kan man ikke faa den Adskillelse mellem det rent kirkelige og det rent borgerlige, som Sjællands Biskop og mange med ham ønsker, og som jeg ogsaa antager, det ærede Medlem ønsker, at vi skulle komme til. Men naar man ønsker det, saa forstaar jeg ikke, at man vil blive ved med, om end i formindsket Grad, at fastholde Sammenblandingen af det borgerlige og det kirkelige ved Ægteskabets Indgaaelse. Jeg maa fra mit Standpunkt paa det varmeste anbefale, at man gaar den Vej, som Ministeren her har foreslaaet. Jeg ser ikke rettere, end at vi ad den Vej løse alle de Vanskeligheder, som der hidtil har vist sig i dette Forhold, saa at Staten fuldkomment faar sit og Kirken fuldt ud faar sit, saaledes at den med Eynd og Klem kan hævde sin Opfattelse af Ægteskabets Helighed og Ukrænkelighed.

Justitsministeren (Alberti): Jeg skal selvfølgelig afholde mig fra at udtale mig om de Dele af Lovforslaget og af Ændringsforslagene, der vedrøre min ærede Kollega, Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet, og hvorom han jo allerede i Dag har udtalt sig. Jeg skal alene holde mig til de Ændringsforslag, der berøre den justitsministerielle Side af Sagen. Af disse Ændringsforslag vil jeg kunne tiltræde Nr. 1, der er en Redaktionsændring. Derimod ser jeg mig ikke i Stand til at tiltræde Nr. 2, der gaar ud paa, at naar Forældrene leve sammen i Ægteskab, skal Moderen være berettiget til at gøre Indsigelse mod umyndigt eller mindreaarigt Barns Giftermaal. Jeg anser dette for en meget uheldig Bestemmelse, der i mange Tilfælde, hvor der ingen Trætte burde være, vil kunne bringe Trætte og Strid ind i Familielivet og vil kunne bringe den derind paa en overordentlig bitter og oprivende Maade, idet Ændringsforslaget giver Moderen Ret til, om det skulde være, lige Dagen før Ægteskabet skulde indgaa, at fremkomme over for Ægteskabsforstanderen med sit Nej, sit ganske ubegrundede Nej, og derved sætte det paa-tænkte og forberedte Ægteskab over Styr. Jeg tror ikke, at en saadan Bestemmelse vilde være heldig eller vilde være gavnlig i det hele for Familielivet, og jeg mener, at naar man ved et Lovforslag som dette sætter sig det Maal at indføre en bestemt Institution, altsaa det borgerlige Ægte-

skab, bør man paa alle de Pnukter, der ikke nødvendigvis staa i Forbindelse dermed, og hvorom Enighed ikke kan opnaas, blive staaende ved den gældende Ret.

Derom sige nu baade Betænkningen og den ærede Ordfører, at det er netop den gældende Ret, at Moderen ogsaa skal høres i de Tilfælde, hvor baade hun og Faderen leve sammen. Den ærede Ordfører udtalte i Dag, at Ændringsforslaget under Nr. 2 i Modsætning til Lovforslaget opretholder den bestaaende Tilstand. Dette er imidlertid ganske og aldeles urigtigt. Den bestaaende Tilstand er den, og den bestaaende Ret er den, at Samtykke til Giftermaal af Personer under 25 Aar ligger hos den, der udøver Forældremagten, og dette er, saa længe Ægtefællerne leve sammen, saa længe begge Ægtefæller leve, Faderen og han alene, afset naturligvis fra de Tilfælde, hvor Faderen er umyndiggjort, eller hvor Forældremyndigheden ved Øvrighedens Resolution er bleven ham frataget. Jeg skal i den Henseende, da jeg antager, at den ærede Ordfører vil holde sig til sit, tillade mig at henvise for det første til Scheels Familieret, som jo er et anerkendt Værk paa dette Omraade, Udgaven for 1860 Pag. 67. Der udtales om dette Tema: „Med Hensyn til ægte Børn er det Faderens Samtykke, som udfordres“. Jeg skal endvidere henvise til Deuntzers Familieret, som jo ogsaa er et meget anset Værk paa dette Omraade, til Udgaven 1882, Pag. 44. Der hedder det: „Leve begge Forældre, maa Faderens Villie være den afgørende“. Saaledes opfattes den bestaaende Ret, og saaledes har det ogsaa været Hensigten, at den bestaaende Ret skulde være, og at de Udtryk, der findes i Forordningen af 30. April 1824 om Forældres eller andre vedkommendes Samtykke, skulde forstaas. Jeg skal i sidstnævnte Henseende med Hensyn til Forstaaelsen af Udtrykket Forældre i Forordn. af 1824 henvise til Kollegialtidenden for 1824 Pag. 257—59, hvor Motiverne til Lovbestemmelserne forefindes, idet der nemlig der findes aftrykt Dele af Betænkningen fra den Kommission, der var nedsat til at ordne blandt andet dette Forhold. Af disse Motiver fremgaar det, at man først og fremmest har villet bevare den Tilstand, der var Lov for 1824, nemlig at, naar en Pige vilde gifte sig, skulde der dertil Samtykke af den, der udøvede Værgeretten over hende, hvilket jo var Faderen, saa længe begge Forældre levede, derefter Moderen, i visse Tilfælde andre. Det vilde man bevare, men tillige